Dosarul nr.2-383/25
Număr atribuit prin PIGD 2-25062455-21-2-06052025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

Dispozitivul Hotărârii pronunţat public la data de 31 octombrie 2025
Hotărârea integrală întocmită la 09 decembrie 2025

Judecătoria Cimişlia
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Sofia Ghidirim
grefier Ana-Daniela Ghindaru

cu participarea părţii reclamante, *****, reprezentantul părţii reclamante avocat Anatolie Casap, împuternicire avocaţională nr.1715174 din 19 august 2024, reprezentantul părţii pârâte, avocatul Buhnaci Tudor, împuternicire avocaţională nr.1579345 din 26 mai 2025, în lipsa pârâtei *****, procedură de citare legală respectată

în sediul instanţei, în şedinţă publică a judecat cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către ***** împotriva lui ***** privind partajarea proprietăţii comune în devălmăşie cu încasarea sumei rezultate din realizarea bunurilor mobile proprietate comună în devălmăşie, încasarea cheltuielilor de judecarea cauzei

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanţilor la proces:

1. La data de 06.05.2025, reprezentantul reclamantului, avocatul Casap Anatolie, a depus la instanţă acţiune civilă împotriva pârâtei *****, având ca obiect partajul bunurilor comune în devălmăşie, cu încasarea contravalorii cotei de 1/2 din bunurile mobile dobândite în timpul căsătoriei şi ulterior înstrăinate de pârâtă fără acordul reclamantului. În motivarea cererii, reclamantul a indicat că părţile s-au căsătorit la 15.11.1998, căsătoria fiind desfăcută prin certificatul de divorţ nr. 64 din 18.05.2022. În timpul căsătoriei, aceştia au dobândit bunuri mobile supuse regimului de proprietate comună în devălmăşie, după cum urmează: Toyota Auris, nr. înmatriculare TBR650, an fabricaţie 2009, dobândită la 11.11.2019, înstrăinată la 27.07.2022 pentru 20 000 lei;
2. Toyota Corolla, nr. înmatriculare JES147, an fabricaţie 2006, dobândită la 23.02.2017, înstrăinată la 16.05.2022 pentru 10 000 lei; Ford Focus, nr. înmatriculare NVP279, an fabricaţie 2015, dobândit la 11.08.2021, înstrăinat la 18.03.2022 pentru 20 000 lei; Opel Zafira, nr. înmatriculare CMAM294, an fabricaţie 2003, dobândit la 30.07.2013, înstrăinat la 13.08.2016 (preţ necomunicat). Reclamantul a menţionat că vânzarea autovehiculelor a avut loc fără acordul coproprietarului, trei dintre aceste înstrăinări având loc după

desfacerea căsătoriei, iar în cazul Opel Zafira — în perioada în care reclamantul se afla peste hotare, pârâta dispunând exclusiv de bun. În consecinţă, reclamantul solicită: partajarea bunurilor comune prin obligarea pârâtei la plata contravalorii cotei de 1/2 aferente mijloacelor de transport enumerate, dispunerea unei expertize judiciare pentru determinarea valorii reale de piaţă a bunurilor mobile înstrăinate, obligarea pârâtei la achitarea cheltuielilor de judecată în cuantum de 10 000 lei, precum şi a costurilor de expertiză şi a taxei de stat aferente cererii. Temeiul juridic al pretenţiilor îl constituie dispoziţiile art. 561, 562, 571, 572, 574 Cod civil, corelate cu art. 82, 94 alin. (1) şi art. 166–167 Cod de procedură civilă.

3. Ulterior, reclamantul *****, prin reprezentantul său legal, avocat Casap Anatolie, a depus la dosar cerere de concretizare a acţiunii, prin care a precizat expres cuantumul pretenţiilor şi modalitatea de reparare a prejudiciului patrimonial, după cum urmează partajarea bunurilor comune în devălmăşie dobândite în timpul căsătoriei, prin încasarea contravalorii cotei de 1/2 din bunurile mobile înstrăinate de pârâta *****, după cum se detaliază: Toyota Auris, nr. înmatriculare TBR650, an fabricaţie 2009 — 59 311,50 lei, Toyota Corolla, nr. înmatriculare JES147, an fabricaţie 2006 — 50 252,50 lei, Ford Focus, nr. înmatriculare NVP279, an fabricaţie 2015 — 74 026 lei, Opel Zafira, nr. înmatriculare CMAM294, an fabricaţie 2003 — 33 305 lei. Valoarea totală a cotei de 1/2 pretinse de reclamant: 216 895 lei MDL *(două sute şaisprezece mii opt sute nouăzeci şi cinci lei).* În susţinerea evaluării valorii bunurilor, reclamantul a depus: scrisoarea Camerei de Comerţ şi Industrie a RM nr. 397-06/15 din 16.06.2025, emisă în conformitate cu Instrucţiunea privind efectuarea expertizei mărfurilor de către CCI RM, aprbată prin Decizia Biroului Executiv nr. 08/1 din 24.05.2018. Din această evaluare rezultă valoarea medie de piaţă a unor vehicule similare la data interpelării: Toyota Auris — 118 623 lei, Toyota Corolla — 100 505 lei, Ford Focus — 148 052 lei, Opel Zafira — 66 610 lei. În absenţa bunurilor în natură, reclamantul solicită partajarea acestora prin echivalent bănesc, conform prevederilor Codului civil. Totodată, reclamantul mai solicită: obligarea pârâtei la plata sumei de 3 600 lei — costurile evaluării CCI RM; obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 10 000 lei; taxa de stat şi timbrul de judecată achitate la depunerea cererii. Reclamantul solicită instanţei admiterea acţiunii, cu obligarea pârâtei ***** de a achita în beneficiul reclamantului *****, suma totală de 216 895 lei — reprezentând 1/2 cotă-parte din valoarea bunurilor comune mobile înstrăinate, 3 600 lei — costurile evaluării, 10 000 lei + taxa de stat şi timbrul de judecată — cheltuieli de judecată.
4. În cadrul şedinţei de judecată, reclamantul a menţinut integral acţiunea, exprimându-şi acordul cu argumentele prezentate de reprezentantul său.
5. Pârâta *****, legal citată, nu s-a prezentat personal în şedinţele de judecată, însă interesele sale au fost reprezentate de avocatul Buhnaci Tudor.

6. Reprezentantul pârâtei a depus o referinţă prin care a solicitat respingerea integrală a cererii de chemare în judecată, calificând-o drept inadmisibilă, nefondată şi lipsită de obiect, argumentând următoarele:
7. Conform înscrisurilor anexate la dosar, părţile s-au căsătorit la 15.11.1998, căsătoria fiind desfăcută prin Certificatul de divorţ nr. 64 din 18.05.2022. În perioada căsătoriei au fost dobândite bunurile mobile menţionate de reclamant: Toyota Auris, Toyota Corolla, Ford Focus şi Opel Zafira. Din contractele de vânzare-cumpărare depuse la dosar rezultă că: Ford Focus şi Opel Zafira au fost înstrăinate în timpul căsătoriei, la 18.03.2022, respectiv 13.08.2016, Toyota Corolla şi Toyota Auris au fost înstrăinate după desfacerea căsătoriei, respectiv la 16.05.2022 şi 27.07.2022. În consecinţă, la data introducerii cererii de chemare în judecată, niciunul dintre bunurile enunţate nu se mai afla în proprietatea comună în devălmăşie a părţilor.
8. Avocatul pârâtei susţine că, potrivit jurisprudenţei constante a Curţii Supreme de Justiţie şi dispoziţiilor art. 561 Cod civil, nu pot forma obiectul partajului bunurile deja înstrăinate, întrucât partajul vizează exclusiv bunuri existente în patrimoniul comun la momentul sesizării instanţei. Se invocă Decizia CSJ din 07.06.2023, dosar nr. 2ra-970/22, în care s-a reţinut că: *„(...)Nu poate constitui obiect al partajului bunul înstrăinat în timpul căsătoriei, fapt confirmat prin contract de vânzare-cumpărare(...)”.*
9. Prin urmare, reprezentantul pârâtei susţine că lipseşte obiectul material al partajului, iar cererea reclamantului este formulată cu denaturarea naturii juridice a instituţiei partajului, încercându-se pe cale de partaj obţinerea echivalentului bănesc al unor bunuri inexistente, ceea ce este, în opinia apărării, inadmisibil. Se concluzionează că: actele de înstrăinare, fiind valabile, au scos bunurile din patrimoniul comun; instanţa nu mai poate dispune asupra lor; acţiunea devine inadmisibilă din perspectiva dreptului material şi procesual. Pe aceste considerente, pârâta, prin apărător, a solicitat instanţei respingerea integrală a cererii de chemare în judecată, ca inadmisibilă, nefondată şi lipsită de temei legal şi probatoriu.

Aprecierea instanţei de judecată*:*

10. Audiind participanţii la proces, studiind cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, examinând probele administrate în susţinerea pretenţiilor şi apărărilor şi raportându-le, per ansamblu, la normele legale incidente, instanţa consideră că cererea de chemare în judecată urmează a fi admisă parţial, pentru următoarele considerente.
11. Potrivit art.5 alin.(1) Cod procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţa judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime. Conform art. 166 alin.(1) CPC, oricine pretinde un drept împotriva altei persoane ori are un

interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.

12. În temeiul art.118 alin.(1) şi (3) Cod procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale, dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţă, pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi de la normele de drept material şi procesual aplicabile.
13. Conform art.121 Cod procedură civilă, instanţa reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa unor circumstanţe importante pentru soluţionarea justă a cauzei.
14. În baza art.130 Cod procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima sa convingere, formată în urma cercetării multiaspectuale, complete, nepărtinitoare şi nemijlocite a tuturor probelor din dosar, în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au o forţă probantă prestabilită; fiecare probă se apreciază sub aspectul pertinenţei, admisibilităţii şi veridicităţii, iar toate probele în ansamblu – sub aspectul legăturii lor reciproce şi al suficienţei pentru soluţionarea cauzei.
15. Conform art.239 Cod procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată, instanţa întemeindu-şi soluţia numai pe circumstanţele constatate nemijlocit şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.
16. Potrivit art.240 alin.(1) Cod procedură civilă, la deliberarea hotărârii instanţa apreciază probele, determină circumstanţele relevante, stabileşte caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă şi admisibilitatea acţiunii.
17. În fapt, la data de 15 noiembrie 1998, între reclamantul ***** şi pârâta ***** a fost încheiată căsătoria civilă la primăria s. Hîrtop, r-nul Cimişlia, fapt confirmat prin actul de stare civilă nr. 14 din 15.11.1998. Căsătoria a fost desfăcută la data de 10 mai 2022, fapt confirmat prin certificatul de divorţ nr. 64 din 18.05.2022. În perioada căsătoriei, părţile au dobândit mai multe bunuri mobile, inclusiv următoarele mijloace de transport: Toyota Auris, anul fabricaţiei 2009; Toyota Corolla, anul fabricaţiei 2006; Ford Focus, anul fabricaţiei 2015; Opel Zafira, anul fabricaţiei 2003.
18. Din actele aflate la dosar rezultă că aceste bunuri au fost înstrăinate de către pârâtă după cum urmează: – Opel Zafira – înstrăinat la data de 13.08.2016;– Ford Focus – înstrăinat la data de 18.03.2022;– Toyota Corolla – înstrăinat la data de 16.05.2022;
    – Toyota Auris – înstrăinat la data de 27.07.2022.
19. Reclamantul a arătat că mijloacele de transport au fost dobândite în timpul căsătoriei şi că înstrăinarea lor s-a realizat fără consimţământul său, solicitând partajarea proprietăţii comune în devălmăşie prin încasarea contravalorii cotei de ½ din valoarea bunurilor, precum şi a cheltuielilor de judecată.

20. Pârâta, prin avocatul Buhnaci Tudor, a depus referinţă, solicitând respingerea cererii ca inadmisibilă, invocând lipsa obiectului material al partajului, întrucât bunurile nu mai există în patrimoniul comun la momentul introducerii acţiunii.
21. Cadrul legal aplicabil bunurilor soţilor
22. Potrivit art. 19 Codul familiei, bunurile dobândite de către soţi în timpul căsătoriei sunt supuse regimului proprietăţii în devălmăşie, în lipsa unui contract matrimonial care să stabilească un alt regim.
23. Conform art.20 Codul familiei, bunurile dobândite de soţi în timpul căsătoriei aparţin ambilor cu drept de proprietate în devălmăşie, indiferent pe numele căruia dintre ei sunt înregistrate, dacă au fost procurate din veniturile obţinute din muncă, activitate de întreprinzător, activitate intelectuală, premii, indemnizaţii şi alte mijloace comune, precum şi din alte surse legale. Dreptul la proprietate în devălmăşie se extinde şi asupra soţului care nu a avut venit propriu din motive temeinice (gospodărie, îngrijirea copiilor etc.).
24. Conform art.25 Codul familiei, împărţirea proprietăţii în devălmăşie a soţilor poate fi făcută atât în timpul căsătoriei, cât şi după desfacerea ei, la cererea oricăruia dintre soţi. În caz de neînţelegere, determinarea cotei-părţi a fiecărui soţ şi împărţirea bunurilor în natură se face pe cale judecătorească. Dacă unuia dintre soţi îi sunt atribuite bunuri care depăşesc cota ce îi revine, celuilalt i se poate stabili o compensaţie bănească sau de altă natură. Pentru împărţirea bunurilor comune după divorţ se aplică termenul de prescripţie de 3 ani.
25. Art. 26 Codul familiei prevede că, la împărţirea proprietăţii în devălmăşie a soţilor, cotele-părţi se prezumă egale, instanţa fiind în drept să diferenţieze cotele ţinând cont de interesele unuia dintre soţi şi/sau de interesele copiilor minori.
26. Conform art.38 alin.(1) Codul familiei, la desfacerea căsătoriei soţii pot prezenta instanţei un acord privind împărţirea bunurilor comune. În lipsa unui astfel de acord, intervine partajul judiciar.
27. Potrivit art.572 Cod civil, bunurile dobândite de soţi în timpul căsătoriei sunt proprietatea lor comună în devălmăşie, dacă nu este stabilit un alt regim juridic. Orice bun dobândit de soţi în timpul căsătoriei se prezumă proprietate comună în devălmăşie până la proba contrară.
28. Conform art.574 Cod civil, în cazul împărţirii bunurilor proprietate comună în devălmăşie a soţilor, părţile lor se consideră egale; bunurile pot fi împărţite atât la divorţ, cât şi în timpul căsătoriei.
29. Din prevederile art.571–574 Cod civil rezultă că, la împărţirea bunurilor aflate în devălmăşie, se aplică regulile proprietăţii comune pe cote-părţi, cu particularităţile prevăzute de aceste dispoziţii şi de Codul familiei.
30. În consecinţă, la împărţirea bunurilor comune se porneşte de la prezumţia egalităţii aportului soţilor, prezumţie ce poate fi răsturnată doar prin proba contrară. În cauză nu s-a administrat vreo probă de natură să justifice o cotă diferită de ½ pentru vreuna dintre părţi.

31. Conform art.123 alin.(6) Cod procedură civilă, faptele invocate de una din părţi nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a contestat. În speţă, pârâta nu a negat faptul dobândirii bunurilor în timpul căsătoriei.
32. Situaţia juridică a mijloacelor de transport, potrivit adeverinţei din 09.10.2024, eliberată de Agenţia Servicii Publice, pe numele pârâtei ***** au fost efectuate următoarele operaţiuni de înmatriculare şi transmitere a dreptului de proprietate: – Opel Zafira, şasiu W0L0TGF7532060285 – înmatriculat la 30.07.2013, cu schimbarea proprietarului la 13.08.2016;– Ford Focus, şasiu WF06XXGCC6FL53972 – înmatriculat la 11.08.2021, cu schimbarea proprietarului la 18.03.2022;– Toyota Corolla, şasiu NMTEC20E10R014005 – înmatriculat la 23.02.2017, cu schimbarea proprietarului la 16.05.2022;– Toyota Auris, şasiu SB1KN56E80F053637 – înmatriculat la 11.11.2019, cu schimbarea proprietarului la 21.01.2022.
33. Din contractul de vânzare-cumpărare din 16.05.2022 rezultă că autoturismul Toyota Corolla a fost înstrăinat de *****. Din contractul de vânzare-cumpărare din 27.07.2022 rezultă că autoturismul Toyota Auris a fost, de asemenea, înstrăinat de pârâtă.
34. Prin contractul de vânzare-cumpărare din 11.11.2019 se confirmă dobândirea de către pârâta ***** a dreptului de proprietate asupra autoturismului Toyota Auris, iar prin contractul din 18.03.2022 – dobândirea dreptului de proprietate asupra autoturismului Ford Focus.
35. Instanţa reţine, astfel, că bunurile mobile litigioase au fost dobândite în timpul căsătoriei, fiind supuse regimului proprietăţii comune în devălmăşie, iar înstrăinarea lor s-a făcut unilateral de către pârâtă, fără a se proba consimţământul reclamantului.
36. Lipsa consimţământului reclamantului la înstrăinarea bunurilor nu stinge dreptul acestuia asupra cotei de ½ din valoarea bunurilor comune, ci naşte în sarcina pârâtei obligaţia de a restitui contravaloarea cotei-părţi corespunzătoare.
37. Evaluarea bunurilor şi întinderea prejudiciului din comunicarea Camerei de Comerţ şi Industrie a Republicii Moldova nr.397-06/15 din 16.06.2025 rezultă că, în conformitate cu Instrucţiunea privind efectuarea expertizei mărfurilor (aprobată prin Decizia Biroului Executiv al CCI RM nr. 08/1 din 24.05.2018), efectuarea unei evaluări fără examinarea fizică a bunurilor nu este posibilă. Totodată, CCI a indicat cu titlu informativ valoarea medie de piaţă a unor bunuri similare, aflate în stare tehnică funcţională, existente pe piaţa Republicii Moldova la data interpelării, după cum urmează: – Opel Zafira, anul fabricaţiei 2003 – 66 610 MDL; – Ford Focus, anul fabricaţiei 2015 – 148 052 MDL;– Toyota Corolla, anul fabricaţiei 2006 – 100 505 MDL;– Toyota Auris, anul fabricaţiei 2009 – 118 623 MDL.
38. Ulterior, prin cererea de concretizare din 10 iulie 2025, reclamantul, prin avocatul Casap Anatolie, a solicitat în mod expres încasarea contravalorii cotei de ½ din valoarea celor patru mijloace de transport, astfel: – Toyota Auris – 59 311,50 lei;–

Toyota Corolla – 50 252,50 lei;– Ford Focus – 74 026 lei;– Opel Zafira – 33 305 lei;în total 216 895 lei MDL, reprezentând ½ din contravaloarea bunurilor realizate de pârâtă, plus suma de 3 600 lei cu titlu de cheltuieli de evaluare.

39. Instanţa reţine că, prin această cerere de concretizare, reclamantul a inclus în calcul şi autoturismul Opel Zafira, în raport cu valoarea de piaţă comunicată de CCI RM. Totuşi, instanţa constată că autoturismul Opel Zafira, şasiu W0L0TGF7532060285, a fost înstrăinat la data de 13.08.2016, deci în perioada existenţei căsătoriei, mult anterior desfacerii acesteia.
40. În aceste condiţii, Opel Zafira nu poate fi tratat ca bun „realizat ulterior” sau ca bun înstrăinat după desfacerea căsătoriei, ci ca bun vândut în timpul comunităţii, faţă de care reclamantul avea posibilitatea să solicite partajul în natură sau compensarea într-un alt cadru temporal. În prezentul litigiu, reclamantul îşi întemeiază pretenţiile pe bunurile înstrăinate în imediata proximitate a divorţului şi după acesta.
41. Prin urmare, instanţa apreciază că Opel Zafira nu poate fi inclusă în masa bunurilor supuse compensării băneşti în prezenta cauză, bunul fiind înstrăinat cu mult timp înainte de încetarea raporturilor matrimoniale, iar reclamantul neavând o pretenţie distinctă formulată în termen raportat la acea înstrăinare.
42. În consecinţă, suma totală pretinsă de reclamant, de 216 895 lei, este supraevaluată, fiind calculată şi în raport cu un bun neeligibil pentru compensare în contextul actualei acţiuni.
43. Instanţa stabileşte că doar următoarele trei bunuri sunt susceptibile de compensare bănească în prezenta cauză:– Toyota Auris (2009) – 118 623 lei → ½ = 59 311,50 lei;– Toyota Corolla (2006) – 100 505 lei → ½ = 50 252,50 lei;– Ford Focus (2015) – 148 052 lei → ½ = 74 026,00 lei. Total: 59 311,50 + 50 252,50 + 74 026,00 = 183 590,00 lei MDL.
44. În raport cu cele expuse, instanţa conchide că numai autoturismele Toyota Auris, Toyota Corolla şi Ford Focus pot fi incluse în masa compensabilă, autoturismul Opel Zafira fiind exclus în mod justificat. Suma corect datorată reclamantului cu titlu de compensare a cotei de ½ este, aşadar, de 183 590,00 lei MDL, şi nu 216 895 lei MDL, cum s-a solicitat prin cererea de concretizare.
45. În baza art.20 şi 21 Codul familiei, bunurile dobândite în timpul căsătoriei sunt considerate proprietate comună în devălmăşie, indiferent pe numele cui sunt înregistrate. Înstrăinarea bunurilor de către un singur soţ, fără consimţământul celuilalt, nu înlătură dreptul acestuia din urmă la cota ce i se cuvine din patrimoniul comun.
46. Întrucât bunurile nu mai pot fi restituite în natură, fiind înstrăinate către terţi, restabilirea dreptului reclamantului este posibilă numai prin echivalent bănesc, în temeiul principiului reparării integrale a prejudiciului patrimonial.
47. Reclamantul este îndreptăţit la ½ din valoarea bunurilor vândute, iar această valoare a fost stabilită prin comunicarea oficială a CCI RM, probă pertinentă, concludentă şi admisibilă.

48. Prin urmare, instanţa constată că pretenţiile reclamantului sunt întemeiate numai în parte, în limita sumei de 183 590,00 lei MDL, aferentă celor trei autoturisme menţionate.
49. Cu privire la cheltuielile de judecată, conform art.83 Cod procedură civilă, taxa de stat reprezintă o sumă percepută de instanţă în beneficiul statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale, iar în acţiunile patrimoniale aceasta se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii.
50. Potrivit art.84 Cod procedură civilă, fiecare cerere de chemare în judecată este supusă taxei de stat, iar în temeiul art.87 alin.(1) lit.a) Cod procedură civilă, valoarea acţiunii se determină din suma cerută în acţiunile având ca obiect plata unei sume de bani. În speţă, taxa de stat a fost corect calculată raportat la valoarea acţiunii.
51. Conform art.94 alin.(1) Cod procedură civilă, instanţa este obligată să dispună, la cererea părţii căreia i s-a dat câştig de cauză, recuperarea cheltuielilor de judecată de la partea care a pierdut procesul, iar în cazul admiterii parţiale a acţiunii, cheltuielile se compensează proporţional părţii admise din pretenţii.
52. De asemenea, potrivit art.96 alin.(1) Cod procedură civilă, instanţa obligă partea care a pierdut procesul să compenseze cheltuielile de asistenţă juridică şi alte cheltuieli procesuale, în măsura în care acestea sunt reale, necesare şi rezonabile. În speţă, cheltuielile de evaluare în cuantum de 3 600,00 lei MDL sunt dovedite prin bonul de plată seria QL nr. 204601, fiind cheltuieli reale, indispensabile soluţionării cauzei şi rezonabile.
53. Ţinând cont de caracterul parţial admis al acţiunii, instanţa apreciază că din contul pârâtei ***** urmează a fi recuperate, în favoarea reclamantului *****, următoarele sume cu titlu de cheltuieli de judecată: – 3 600,00 lei MDL – cheltuieli de evaluare; – 7 000,00 lei MDL – cheltuieli de asistenţă juridică, proporţional sumei admise; – 4 250,00 lei MDL – taxa de stat achitată;
– 2 780,00 lei MDL – diferenţă de taxă de stat proporţională cu suma adjudecată. Aceste cheltuieli sunt dovedite şi se încadrează în criteriile de realitate, necesitate şi rezonabilitate, motiv pentru care se impune a fi recuperate integral în condiţiile art. 94 şi 96 CPC.
54. În conformitate cu art. art.238-241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Se admite în parte cererea de chemare în judecată depusă de către ***** împotriva lui ***** privind partajarea proprietăţii comune în devălmăşie cu încasarea sumei rezultate din realizarea bunurilor mobile proprietate comună în devălmăşie, încasarea cheltuielilor de judecarea cauzei.

Se încasează de la pârâta ***** /IDNP *****, născută la *****domiiliată în r-l ***** *****/ în beneficiul reclamantului ***** /IDNP ***** născut ***** domiciliat r-l ***** *****/ suma de 150 285,00 /una sută cincizeci mii două sute optzeci şi cinci lei 00 bani/ MDL echivalentul cotei-părţi de ½ din preţul obţinut prin vânzarea autoturismelor

”Toyota Auris” număr de înmatriculare TBR 650 anul fabricaţiei 2009 şi ”Toyota Corolla” număr de înmatriculare JES 147 anul fabricaţiei 2006 şi ”Ford Focus” număr de înmatriculare NVP 279 anul fabricaţiei 2015 vândute după încetarea căsătoriei.

Se încasează de la ***** /IDNP *****, născută la *****domiiliată în r-l ***** *****/ în beneficiul reclamantului ***** /IDNP ***** născut ***** domiciliat r-l ***** *****/suma de 3600,00 /trei mii şase sute lei 00 bani/ MDL drept compensarea cheltuielilor de evaluare, suma de 7 000,00 /şapte mii lei 00 bani/ MDL proporţional sumei adjudecate, suma de 4250,00 /patru mii doua sute cincizeci lei 00 bani/ MDL drept compensarea taxei de stat.

Se încasează de la Se încasează de la ***** /IDNP *****, născută la *****domiiliată în r-l ***** *****/ în beneficiul statului suma de 2 780,00 (două mii şapte sute optzeci) MDL drept compensarea diferenţei taxei de stat proporţional sumei adjudecate.

Se respinge restul fondului cererii ca fiind nefondat.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Cimișlia.

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Sofia GHIDIRIM